

Erhvervsstyrelsen

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Sendt til e-mail: hoeringplan@erst.dk

Høringssvar vedr. forslag til ændring af bekendtgørelse om planlægning for og tilladelse til opstilling af vindmøller og udkast til miljøvurdering

Erhvervsministeren vil med udgangspunkt i energiaftalen af 29. juni 2018 ophæve højdebegrænsningen i vindmøllebekendtgørelsens § 2, stk. 2, således at det i den ændrede bekendtgørelse om planlægning for og tilladelse til opstilling af vindmøller bliver kommunerne, der afgør den fremtidige højde af vindmøller inden for de i kommuneplanen udlagte områder. Danmarks Naturfredningsforening takker for muligheden for at kommentere på den planlagte ændring af vindmøllebekendtgørelsen, samt udkastet til miljøvurdering.

En af de vedvarende energikilder vi har bedst erfaring med at udnytte i Danmark, er energi fra vinden. Vindenergi udmærker sig i forhold til de fleste andre energikilder vi kender ved at have et meget lille klimaftryk, og ved kun i meget begrænset omfang at lægge pres på jordens ressourcer. Danmark er begunstiget ved at ligge midt i et område med adgang til meget store vindressourcer, så store at de er rigelige til at dække det samlede danske energibehov. Derfor mener DN at vind, sammen med solenergi og geotermisk energi, i fremtiden skal udgøre ryggraden i den danske energiforsyning.

DN er imidlertid meget opmærksomme på at vindmøller kan have en meget negativ påvirkning på naturen. Det gælder fugle og dyreliv, og det er åbenlyst at der kan være en stor landskabelig påvirkning forbundet med opstilling af vindenergi. Derfor mener vi samtidigt det er vigtigt, at friholder værdifuld natur og udpegede landskaber fra vindmøller, og undgår at placere vindmøller, hvor der er store koncentrationer af sårbare dyrearter.

I forhold til det konkrete ændringsforslag til vindmøllebekendtgørelsen, hvor vi i fremtiden kan forvente møller op på 250 meter (eller mere), mener DN ikke at ændringen kan stå alene. Der er brug for national planlægning.

Indhold

Højere møller kræver bedre varetagelse af natur og landskabsværdier	2
Højere møller kalder på national planlægning	2

Højere møller skal medføre skærpede krav

En af fordelene ved de højere vindmøller er åbenlyst at vi kan producere langt mere energi på langt mindre areal - og med langt færre vindmøller. Som miljøvurderingen af ændringsforslaget understreger, så sker dette dog på bekostning af landskaber og det dyre og planteliv der er lokalt, hvor de højere møller opstilles. Des større møllerne bliver, des større bliver påvirkningen, og des vigtigere bliver det at planlægningen omkring dem er særligt god. Derfor finder Danmarks Naturfredningsforening ikke at ophævelsen af højdebegrænsningen kan stå alene. **Med ophævelsen af højdebegrænsningen skal der naturligt følge skærpede krav til opstiller.** Dette er i vores opfattelse også den anbefaling miljøvurderingen kommer med. Desværre ser vi ingenlunde dette afspejlet i ændringsforslaget.

Konkret foreslås det, at kommuner af hensyn til landskab og befolkning, bør 1) udpege potentielle vindmøllerområder uden for landskaber med væsentlige landskabs- og kulturinteresser, 2) vurdere påvirkningen af de udpegede interesseområder, også ved placering af vindmøller uden for områderne, og 3) arbejde med sårbarhedsvurderinger baseret på landskabsanalyser, så kun de mest robuste landskaber anvendes til vindmøller.

Af hensyn til fugle og flagermus bør kommunerne desuden, a) Sikre øget afstand til vigtige levesteder for fugle, b) undlade at opstille vindmøller i og nær vigtige levesteder, for fugle og flagermus (skove, søer, vandløb, fjorde, vådområder og mosaiklandskaber) samt i deres trækruter, og c) undgå risiko for kumulative påvirkninger af fugle og flagermus fra vindmøller, ved hensigtsmæssig placering af vindmøller.

Disse anbefalinger bør som minimum finde vej til bekendtgørelsen i form af skærpede miljøkrav inden denne kan vedtages. Derudover bør der følge krav med om løbende monitorering, så vi løbende får en bedre forståelse af, hvilken effekt de højere møller har og får. Som der står i miljøvurderingen, så ved vi at der er en sammenhæng mellem højden på vindmøllerne, barriereeffekt og antallet af dræbte fugle og flagermus, men vi kender ikke omfanget.

Et krav om monitorering bør ydermere inkludere en betingelse om, at hvis truede arter mod forventning kommer i karambolage med møllerne, skal produktionen indstilles og vindmøllerne sættes i stå, indtil der er gennemført tilstrækkelige afværgeforanstaltninger til at man med god grund kan forvente at problemet er imødekommet. Dette krav burde i det hele taget være indført for længe siden.

Højere møller kalder på national planlægning

Konsekvenserne af høje vindmøller går allerede i dag på tværs af kommunegrænser og vi oplever ofte at nabokommuner og de der bor her, føler sig overset når de store vindmøller på 150 m placeres tæt på, eller op ad, kommunegrænser. Som det også fremgår af miljøvurderingen af lovforslaget, må man forvente at konsekvenserne for natur og dyreliv af højere møller bliver så meget desto større, i takt med at møllehøjden øges. Det har stor betydning for de mange truede arter vi som nation har en særlig og ofte international forpligtigelse til at beskytte, om som særligt påvirkes når der stilles vindmøller op. Det gælder i særdeleshed for flagermusene, hvor tab enkelte individer kan have meget stor negativ betydning for bestandenes

Danmarks Naturfredningsforening har i december 2016, i to breve sammen med Vindmølleindustrien, Landbrug og Fødevarer, Vindmølleforeningen og Kommunernes landsforening, henvendt sig til Energiministeren med henblik på et samlet et nyt planlægningsgrundlag for vindkraft til havs og til

lands. Ministeren svarede da at han "*er enig i behovet for et tværgående perspektiv på udbygning med vindenergi*", uden det dog indtil videre har ført til videre handling. I en fremtid hvor vi må forvente at vindmøllerne kan blive så høje som dem vi kender fra testcentret i Østerild, som pylonerne på Storebæltsbroen, Eiffeltårnet i Paris og Bestsellertårnet i Brande, er der i den grad grund til igen at bede om national planlægning. **Ansvar for den slags monumenter og deres konsekvenser for befolkning, natur og landskab bør ikke alene ligge i den enkelte kommune, men i staten.**

Ved at lave en overordnet planlægning for møller i Danmark, vil man desuden kunne begrænse udbygningen til de områder der samlet set er mindst sårbare, men som giver den største effekt – måske med færre møller totalt til følge. Planlægning bør naturligvis tage udgangspunkt i en plan for hvor meget landvind der skal bygges i de næste årtier og hvor hurtigt, hvilket også vil modvirke den uheldige udvikling vi ser i dag, hvor udbygningen af vindmøller er ved at gå helt i stå, som konsekvens af, at det er op til den enkelte kommune at beslutte om de ønsker vindmøller eller ej. Til det er udfordringen simpelthen for stor, og den grønne omstilling alt for skrøbelig.

Danmarks Naturfredningsforening,
v. Lasse Jesper Pedersen
Klima- og Energipolitisk Rådgiver,
31 19 32 34, lasse@dn.dk